

En bostadsrättsförenings tillfälliga innehav av en fordran har inte hindrat att den utgjorde ett privatbostadsföretag.

Lagrum:

2 kap. 17 § inkomstskattelagen (1999:1229)

Bostadsrättsföreningen Hansa Corner (föreningen) hade fram till beskattningsåret 2007 inte uppfyllt förutsättningarna för att utgöra ett privatbostadsföretag till följd av sitt innehav av lokaler. Under år 2007 genomfördes en tredimensionell fastighetsbildning, varvid lokaldelen av fastigheten avskildes från bostadsdelen och bildade en egen fastighet. Föreningen avyttrade denna nya fastighet till en ekonomisk förening som bildats av medlemmarna i föreningen. Den ekonomiska föreningen ställde vid köpet ut en revers motsvarande köpeskillingen om ca 31 milj. kr.

Skatteverket beslutade den 18 december 2009 att för taxeringsåret 2008 taxera föreningen som en s.k. oäkta bostadsrättsförening då föreningen vid årets utgång fortfarande inte uppfyllde förutsättningarna för att utgöra ett privatbostadsföretag eftersom verksamheten också innefattade förvaltning av ekonomiska medel till samma storlek som den egna fastighetens bokförda värde. Vidare beslutade Skatteverket att föreningen skulle beskattas för överskott vid försäljning av fastighet samt att skattetillägg skulle påföras med 40 procent av skatten på den oredovisade fastighetsförsäljningen.

Föreningen överklagade Skatteverkets beslut hos förvaltningsrätten och yrkade att beskattning skulle ske i enlighet med inlämnad inkomstdeklaration, dvs. att föreningen skulle betraktas som en äkta bostadsrättsförening och att någon kapitalvinst till följd av fastighetsförsäljningen inte skulle tas upp. Vidare yrkades att det påförda skattetillägget skulle undanröjas samt att ersättning skulle medges för kostnader i målet.

Skatteverket vidhöll sitt beslut.

Förvaltningsrätten i Malmö (2011-03-08, ordförande Wallin Dreifaldt)
yttrade: Beskattning av fastighetsförsäljning samt påförande av skattetillägg – Föreningen har i komplettering till sitt överklagande inkommit med uppgifter som visar att det skattemässiga värdet på den sålda fastigheten överensstämmer med försäljningspriset, varför någon skattemässig vinst inte uppkommit vid försäljningen. Skatteverket har därefter i yttrande till förvaltningsrätten anfört att det – med hänsyn till vad som framkommit – saknas grund för beskattning av försäljningen samt för påförande av skattetillägg. – Föreningen och Skatteverket är således numera överens om att någon beskattning av försäljningen av den i målet aktuella fastigheten Concordia 36 inte ska ske samt att det saknas grund för påförande av skattetillägg. Förvaltningsrätten finner inte skäl

att avseende dessa frågor göra någon annan bedömning än parterna. Föreningens överklagande ska därför bifallas i denna del. – Fråga om föreningen utgör ett privatbostadsföretag – Förvaltningsrätten har därefter att ta ställning till om föreningen utgör ett privatbostadsföretag (en s.k. äkta bostadsrättsförening), vilket innebär att föreningen ska beskattas enligt specialbestämmelsen i 39 kap. 25 § inkomstskattelagen (1999:1229), IL. Skatteverket har vid taxeringen bedömt föreningen såsom en oäkta bostadsrättsförening och beskattning har därmed skett enligt vanliga regler för aktiebolag och ekonomiska föreningar. – – – Förvaltningsrättens bedömning – Vid klassificeringen av om en förening utgör privatbostadsföretag ska även annan inkomstgivande verksamhet än fastighetsupplåtelse beaktas (se Melz, Privatbostadsföretag – avgränsning mot andra bostadsförvaltande företag, Skattenytt 2000 s. 237 ff.). Vidare räcker det inte att en viss verksamhet bedrivs för att understödja medlemsboendet för att den ska anses ingå i den del av verksamheten som består i att bereda bostäder åt sina medlemmar (den kvalificerade verksamheten). Verksamheten måste även anses vara en del av boendeverksamheten. – Frågan hur förvaltning av ekonomiska medel ska behandlas vid bedömningen av om – eller i vilken utsträckning – en förening bedriver kvalificerad verksamhet förefaller varken ha behandlats i praxis eller i förarbeten. Att förvaltning av kapital som fonderats för framtida reparationer och underhåll anses vara ett direkt led i bostadsförvaltningen förefaller närmast självklart. Dessa fonder får anses ha till primär avsikt att hålla kapital tillgängligt för boendeverksamheten. Så kan emellertid inte anses vara fallet med den fordran som är aktuell i det förevarande målet. – Den aktuella fordran har visserligen endast funnits i verksamheten under en kort period då den lösts under år 2008. Av handlingarna i målet framgår emellertid inte hur medlen därefter har placerats. Vidare kan det konstateras att fordringen avser ersättning för fastigheten Concordia 36, vilken inte använts för kvalificerad verksamhet. Förvaltningsrätten bedömer därför att kapitalförvaltningen i form av fordran på den ekonomiska föreningen inte kan anses utgöra en del av den kvalificerade verksamheten. – Nästa fråga att ta ställning till blir då om kapitalförvaltningen varit av sådan omfattning att föreningens verksamhet inte till klart övervägande del har bestått i att åt sina medlemmar tillhandahålla bostäder. Lagtexten ger ingen ledning för hur den kvalificerade verksamheten samt den totala verksamheten ska kvantifieras vid en sådan andelsberäkning. Skatteverket har utgått från föreningens förmögenhetsvärde och härvid funnit att 43 procent av detta värde utgjorts av kapitalförvaltning. Då det inte har framkommit någon alternativ beräkningsmetod som kan anses ge en rättvisande bild av föreningens verksamhet ansluter sig förvaltningsrätten till Skatteverkets bedömning och lägger förmögenhetsvärdet till grund för beräkningen, vilket medför att föreningens verksamhet inte till klart övervägande del har bestått i att tillhandahålla bostäder till sina medlemmar. – Förvaltningsrätten anser således inte att föreningen utgör ett privatbostadsföretag enligt 2 kap 17 § IL. Beskattning ska därför ske enligt vanliga regler i enlighet med Skatteverkets beslut. – Förvaltningsrätten bifaller överklagandet såtillvida att Skatteverkets beslut att beskatta Bostadsrättsföreningen Hansa Corner för vinst som uppkommit vid försäljning av fastigheten Concordia 36 samt

Skatteverkets beslut att påföra skattetillägg med anledning av samma försäljning undanröjs. – Förvaltningsrätten avslår överklagandet i övrigt.
– Förvaltningsrätten avslår yrkandet om ersättning för kostnader i målet.

Föreningen överklagade förvaltningsrättens dom och yrkade att kammarrätten skulle fastställa att den vid utgången av år 2007 utgjorde ett privatbostadsföretag (s.k. äkta bostadsrättsförening). Vidare yrkade föreningen ersättning för kostnader i förvaltningsrätten med 234 751 kr inklusive mervärdesskatt och i kammarrätten med 25 000 kr inklusive mervärdesskatt. Föreningen anförde bl.a. följande. Reversen upprättades som en tillfällig lösning. Delningen av den ursprungliga fastigheten blev klar först i december 2007. Frågorna kring hur förvärvet skulle finansieras av den köpande ekonomiska föreningen hann inte lösas före årsskiftet. Reversen löstes i sin helhet under 2008. Det faktum att föreningen under en mycket begränsad tid – som råkade infalla över ett årsskifte – hade en fordran på den ekonomiska förening som förvärvade den avstyckade fastigheten kan inte anses innebära att man bedrivit kapitalförvaltning i egentlig mening. Föreningen hade aldrig som avsikt att behålla fordran som inkomstkälla. När fordran löstes användes medlen på så sätt att föreningen löste delar av sina lån. Pengarna användes inte för placering eller någon form av spekulation. Hanteringen måste snarare anses vara hänförlig till förvaltningen av fastigheten och därmed den kvalificerade verksamheten. Att utgå från förmögenhet/tillgångar ger inte någon rättvisande bild av i vilken omfattning verksamhet bedrivs av olika slag. Det är mer rättvist att jämföra inkomster av olika slag. En jämförelse mellan intäkter hänförliga till den aktuella fordran, 37 057 kr, och årsavgifterna, 1 700 262 kr, ger vid handen att föreningen näst intill uteslutande bedrivit kvalificerad verksamhet.

Skatteverket ansåg att kammarrätten skulle avslå överklagandet och yrkandet om ersättning. Vid fullt bifall ansåg verket att ersättning kunde medges med belopp motsvarande rättshjälptaxan för i kostnadsyrkandet angiven tid. Skatteverket anförde bl.a. följande. Den kapitalförvaltning som skett i föreningen har varit helt skild från bostadsförvaltningen. Som förvaltningsrätten anfört har kapitalet uppkommit genom försäljning av fastighet som inte används i den kvalificerade verksamheten. Omfattningen har varit så stor att den överstiger 40 procent av verksamheten.

Kammarrätten i Göteborg (2012-11-19, Harmsen Hogendoorn, Lundberg) yttrade: Som framgår av förvaltningsrättens dom avses med privatbostadsföretag bl.a. en ekonomisk förening vars verksamhet till klart övervägande del består i att åt sina medlemmar tillhandahålla bostäder i byggnader som ägs av föreningen, s.k. kvalificerad verksamhet. – Föreningen har tidigare innehaft lokaler i sådan omfattning att den inte uppfyllt kriterierna för att vara ett privatbostadsföretag. Under 2007 genomförde föreningen en tredimensionell fastighetsreglering varigenom lokalerna avstyckades från bostadsdelen av fastigheten. Förvärvaren av den avstyckade delen ställde ut en revers

motsvarande köpeskillingen. Under slutet av 2008 löste köparen reversen varvid föreningen använde de erhållna medlen till att minska sin skuldsättning hos olika kreditinstitut. Frågan i målet är om innehavet av reversen medför att den verksamhet som föreningen bedrivit vid utgången av 2007 inte till klart övervägande del har bestått i att åt sina medlemmar tillhandahålla bostäder. – Kammarrätten gör följande bedömning. – Vid klassificeringen av om en ekonomisk förening eller ett aktiebolag utgör ett privatbostadsföretag ska, som förvaltningsrätten konstaterat, även annan inkomstgivande verksamhet än fastighetsupplåtelse beaktas. Sådan annan verksamhet kan t.ex. bestå i kapitalförvaltning. I vilken utsträckning en förening kan förvalta kapital utan att det påverkar dess klassificering som privatbostadsföretag är inte närmare kommenterat vare sig i förarbeten eller i praxis. – Den aktuella reversen har uppkommit vid föreningens försäljning av den avstyckade delen av föreningens fastighet. Reversen har således ett direkt samband med föreningens tidigare bedrivna verksamhet i form av att tillhandahålla lokaler, vilken inte varit att bedöma som s.k. kvalificerad verksamhet. Enligt kammarrättens mening medför detta förhållande att föreningens innehav av reversen inte heller kan hänföras till kvalificerad verksamhet. Att avsikten varit att reversen snarast skulle lösas in och att – när så skedde i slutet av 2008 – de medel som då erhöles användes för att minska föreningens skuldsättning föranleder inte någon annan bedömning. – På grund härav och på av förvaltningsrätten i övrigt anförda skäl finner kammarrätten att föreningens verksamhet inte till klart övervägande del har bestått i att tillhandahålla bostäder till sina medlemmar. – Ersättning för kostnader – Processen i förvaltningsrätten omfattade två frågor medan processen i kammarrätten, sedan föreningen efter tillstyrkan från Skatteverket vunnit bifall till den ena frågan i förvaltningsrätten, endast handlat om föreningen utgjort ett privatbostadsföretag. Vad gäller frågan om föreningen är berättigad till ersättning för kostnader hänförliga till den del av överklagandet som bifölls av förvaltningsrätten anser kammarrätten, till skillnad från förvaltningsrätten, att föreningen får anses ha haft behov av ombud för att ta tillvara sin rätt. Rätt till ersättning föreligger därför i den delen. Vad så gäller kostnaderna hänförliga till frågan om föreningen varit ett privatbostadsföretag vinner föreningen inte bifall till sin talan. Dock anser kammarrätten att det handlar en fråga som är av betydelse för rättstillämpningen, varför rätt till ersättning föreligger på den grunden. Med hänsyn till den förhållandevis begränsade frågeställningen och skriftväxlingen anser kammarrätten att ersättning för kostnader i förvaltningsrätten och kammarrätten skäligen ska medges med sammanlagt 130 000 kr. – Kammarrätten avslår överklagandet gällande frågan om Bostadsrättsföreningen Hansa Corner varit ett privatbostadsföretag. – Kammarrätten beviljar föreningen ersättning för kostnader i förvaltningsrätten och kammarrätten med sammanlagt 130 000 kr.

Kammarrättsrådet *Lindvall, referent*, var av skiljaktig mening och anförde: Föreningen har haft den aktuella fordran under en begränsad tid i avvaktan på att köparen till den avstyckade delen skulle ordna finansieringen. Annat har inte framkommit än att

avsikten varit att reversen så snart som möjligt efter avyttringen skulle lösas in. När reversen lösts har medlen vidare använts till att minska föreningens skuldsättning. Mot denna bakgrund ska innehavet av reversen enligt min mening inte medföra att föreningen anses ha bedrivit verksamhet i form av kapitalförvaltning, trots att fordran hänförlig till reversen avsett ersättning för en tillgång som inte använts för den kvalificerade verksamheten. – På grund härav anser jag att föreningens verksamhet vid utgången av 2007 till klart övervägande del bestått i att tillhandahålla bostäder åt sina medlemmar. Föreningen har därför utgjort ett privatbostadsföretag, varför överklagandet ska bifallas. – Överröstad i denna del är jag i övrigt ense med majoriteten.

Föreningen överklagade kammarrättens dom och yrkade att Högsta förvaltningsdomstolen skulle fastställa att föreningen vid utgången av 2007 utgjorde ett privatbostadsföretag. Vidare yrkade föreningen att ersättning för ombudskostnader i förvaltningsrätten och kammarrätten skulle beviljas med ytterligare 129 751 kr samt att ersättning för kostnader i Högsta förvaltningsdomstolen skulle beviljas med 130 000 kr för 40 timmars arbete. Föreningen anförde bl.a. följande. Det är förhållandena vid beskattningsårets utgång som ska vara utgångspunkten för bedömningen av om föreningen är ett privatbostadsföretag. Den fastighet som föreningen ägde vid utgången av 2007 innehöll inte längre några lokaler och användningen har således förändrats på ett sådant sätt att föreningen vid den tidpunkten var ett privatbostadsföretag. Reversen upprättades som en tillfällig lösning. Delningen av den ursprungliga fastigheten blev klar först i december 2007 och frågorna kring hur förvärvet skulle finansieras hann inte lösas före årsskiftet. Att föreningen under en mycket begränsad tid, som råkade infalla över ett årsskifte, hade en fordran på den ekonomiska förening som förvärvade den avstyckade fastigheten kan inte anses innebära att föreningen bedrivit kapitalförvaltning i egentlig mening. Skulden betalades i sin helhet under 2008 och föreningen använde då medlen för att lösa delar av sina lån. Pengarna användes inte för placering eller någon form av spekulation. Om föreningen anses ha bedrivit kapitalförvaltning ger det inte en rättvisande bild att utgå från de bokförda värdena på föreningens tillgångar vid bedömningen av i vilken omfattning verksamheten bedrivits. Marknadsvärdet (taxeringsvärdet) på föreningens fastighet är betydligt högre än det bokförda värdet. Om man lägger marknadsvärdet till grund för beräkningen blir utfallet ett helt annat och den aktuella fordringens andel av det totala förmögenhetsvärdet uppgår då till endast ca 33 procent. För att bedöma i vilken omfattning olika verksamheter bedrivs ger emellertid en jämförelse av inkomster av olika slag ett mer rättvisande resultat än om man utgår från förmögenheten. Ränteintäkterna på den aktuella fordringen uppgick till 37 057 kr under 2007 medan årsavgifterna under samma år uppgick till 1 700 262 kr. Dessa siffror visar inte annat än att föreningen så gott som uteslutande har bedrivit kvalificerad verksamhet.

Skatteverket bestred bifall till överklagandet och anförde bl.a. följande. Enligt Riksskatteverkets rekommendationer m.m. RSV S 1999:43 och Skatteverkets allmänna råd SKV A 2008:25 bör bedömningen av om en förening utgör ett privatbostadsföretag göras utifrån förhållandena vid beskattningsårets utgång. Utgångspunkten har sannolikt varit att skapa enkla och schablonmässiga regler vid bedömningen av användningen av en fastighet som föreningen äger vid utgången av året. Detta bör inte innebära att man ska bortse från att en fastighet har avyttrats under året. Vad gäller värderelationen kan en möjlighet vara att ställa fordringen (31 milj. kr) mot taxeringsvärdet på föreningens kvarvarande fastighet (40,75 milj. kr). I sådant fall uppgår den okvalificerade delen till 43 procent av värdet. En sådan jämförelse ger dock inte den mest rättvisande bilden av den verksamhet som föreningen faktiskt bedrivit under året i den eller de fastigheter som föreningen ägt. Hänsyn bör också tas till att lokalerna hyrts ut för 2,3 milj. kr och sålts strax före årsskiftet för 31,7 milj. kr. Görs avvägningen med hänsyn även till dessa inkomster kan föreningen inte anses utgöra ett privatbostadsföretag för det aktuella året. Att bedöma verksamheten med hänsyn till omfattningen av de viktigaste affärshändelserna under året framstår som både ändamålsenligt och förenligt med lagtextens ordalydelse i ett fall som det aktuella. Den ersättning för kostnader som föreningen fått i kammarrätten är skälig. I Högsta förvaltningsdomstolen har frågeställningen liksom skriftväxlingen fortsatt varit begränsad. Skälig ersättning bör därför inte överstiga 10 timmars arbete och kan utifrån den yrkade timkostnaden beräknas till 32 500 kr.

Högsta förvaltningsdomstolen (2014-04-07, Jermsten, Almgren, Brickman, Saldén Enérus, Silfverberg) yttrade:

Skälen för avgörandet

Rättslig reglering m.m.

Med privatbostadsföretag avses enligt 2 kap. 17 § första stycket 1 IL en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt aktiebolag vars verksamhet till klart övervägande del består i att åt sina medlemmar eller delägare tillhandahålla bostäder i byggnader som ägs av föreningen eller bolaget (kvalificerad verksamhet).

Genom lagstiftning 1930 infördes i kommunalskattelagen (1928:370) en definition av bostadsförening och bostadsaktiebolag som i stora delar överensstämmer med den nuvarande definitionen av privatbostadsföretag. En skillnad är att uttrycket ”uteslutande eller huvudsakligen” användes för att ange den kvalificerade verksamhetens omfattning.

I inkomstskattelagen har termen privatbostadsföretag ersatt vad som tidigare benämnts bostadsförening och bostadsaktiebolag. Dessutom har det nya uttrycket ”till klart övervägande del” införts för att tydligare markera att den kvalificerade verksamheten ska uppgå till minst 60

procent i enlighet med den praxis som utvecklats (prop. 1999/2000:2 del 2 s. 33 f.).

Vad målet gäller

Målet gäller vilken betydelse föreningens innehav av den fordran som uppkom vid överlåtelsen av den nybildade fastigheten har för bedömningen av om föreningen är ett privatbostadsföretag enligt 2 kap. 17 § första stycket 1 IL vid 2008 års taxering.

Tidpunkten för bedömningen av om föreningen är ett privatbostadsföretag

Det saknas en uttrycklig bestämmelse om vid vilken tidpunkt det ska bedömas om ett bostadsföretag är ett privatbostadsföretag. Föreningen anser att utgångspunkten för bedömningen ska vara förhållandena vid beskattningsårets utgång medan Skatteverket argumenterar för att även den verksamhet i form av uthyrning av lokaler som föreningen bedrivit under året ska beaktas liksom det förhållandet att den fastighet som inrymt lokalerna avyttrats strax före årsskiftet.

I RÅ 2006 ref. 80 hade en bostadsrättsförening som inte utgjorde ett privatbostadsföretag avskilt lokaldelen av föreningens fastighet genom en tredimensionell fastighetsbildning och överlätit den nya fastigheten till en ekonomisk förening, som ägdes av medlemmarna i bostadsrättsföreningen. Den nybildade fastigheten ansågs genom överlåtelsen ägandemässigt och skattemässigt frikopplad från bostadsrättsföreningen och ingick därmed inte längre i föreningens verksamhet. Föreningen ansågs därför vara ett privatbostadsföretag efter överlåtelsen.

I det nu aktuella fallet har omstruktureringen genomförts på samma sätt som i 2006 års rättsfall. Av det avgörandet följer att den verksamhet som föreningen bedrivit före överlåtelsen inte ska beaktas vid bedömningen av om föreningen utgör ett privatbostadsföretag.

Till bilden hör också att skattemyndigheterna under lång tid uttalat i anvisningar, rekommendationer och allmänna råd att bedömningen bör göras utifrån förhållandena vid beskattningsårets utgång (se t.ex. SKV A 2008:25).

Mot bakgrund av det anförda finner Högsta förvaltningsdomstolen att det är den verksamhet som föreningen bedrev vid utgången av beskattningsåret 2007 som ska ligga till grund för bedömningen av om föreningen utgjorde ett privatbostadsföretag under detta beskattningsår.

Ingår fordringen i den kvalificerade verksamheten?

Av 2 kap. 17 § första stycket 1 IL framgår att en förenings kvalificerade verksamhet ska bestå i att åt sina medlemmar tillhandahålla bostäder i byggnader som ägs av föreningen. Utrymmet för att förvaltning av

kapital ska ingå i en sådan verksamhet är begränsat. Den fordran som föreningen innehade vid beskattningsåret utgång uppgick till ca 31 milj. kr och härrörde från försäljningen av den fastighet som inrymde lokaler. Det saknas därmed förutsättningar för att hänföra fordringen till förvaltningen av föreningens bostadsfastighet.

Är föreningens verksamhet till klart övervägande del av kvalificerat slag?

Som framgått ovan är ett riktmärke för bedömningen av vad som utgör ”till klart övervägande del” att den kvalificerade verksamheten uppgår till 60 procent. I regel anses kravet uppfyllt om fastigheten används så att minst 60 procent av taxeringsvärdet belöper på bostadslägenheter som upplåtits till medlemmarna.

Taxeringsvärdet kan dock inte användas som grund för bedömningen när föreningen haft inkomster från annan verksamhet än att upplåta lägenheter eller lokaler i fastigheten. En möjlighet i ett sådant fall kan vara att basera bedömningen av relationen mellan de olika verksamheterna på en beräkning utifrån antingen förmögenhetsvärdena vid årets utgång eller inkomsternas storlek. Ofta kan bedömningen i stället behöva göras med hänsyn till förhållandena i det enskilda fallet. Detta ter sig särskilt motiverat när de andra beräkningsgrunderna inte klart och entydigt visar hur verksamheterna förhåller sig till det angivna gränsvärdet.

I det nu aktuella fallet utfärdades reversen vid överlåtelsen av den lokalfastighet som bildats i enlighet med bestämmelserna om tredimensionell fastighetsbildning. Avsikten var att renodla föreningens verksamhet till att avse upplåtelser av bostäder till medlemmarna. Fordringen har visserligen uppgått till ett betydande belopp. Det saknas dock anledning att ifrågasätta föreningens uppgifter om att fordringen tillkom som en tillfällig lösning i avvaktan på att den ekonomiska föreningen ordnade finansiering av förvärvet. Fordringen skulle alltså innehållas under begränsad tid och inte i kapitalplaceringssyfte. Under slutet av 2008 löste förvärvaren reversen och föreningen använde medlen till att minska sin skuldsättning.

Med hänsyn till de angivna förhållandena finner Högsta förvaltningsdomstolen att innehavet av fordringen inte bör hindra att föreningen anses som ett privatbostadsföretag vid utgången av 2007.

Sammanfattning

Bedömningen av om föreningen utgjorde ett privatbostadsföretag vid taxeringen 2008 ska göras med hänsyn till den verksamhet som föreningen bedrev vid utgången av beskattningsåret 2007. Vid denna tidpunkt innehöll föreningens fastighet enbart bostäder upplåtna med bostadsrätt och gemensamhetsutrymmen. Den fordran som uppstod vid överlåtelsen av lokalfastigheten hindrar inte att föreningen vid utgången av beskattningsåret utgjorde ett privatbostadsföretag. Föreningens överklagande ska därför bifallas.

Ersättning för kostnader

Föreningen yrkar – utöver av kammarrätten beviljade 130 000 kr – ersättning med 129 751 kr för sina ombudskostnader i förvaltningsrätten och kammarrätten. Vidare yrkar föreningen ersättning för ombudskostnader i Högsta förvaltningsdomstolen med 130 000 kr för 40 timmars arbete.

Föreningen har fått bifall till sitt överklagande och målet avser en fråga som är av betydelse för rättstillämpningen. Föreningen ska därför beviljas skälig ersättning för sina kostnader enligt lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.

Enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening får föreningen anses väl tillgodosedd med den ersättning som utgått för kostnader i förvaltningsrätten och kammarrätten. Processen i Högsta förvaltningsdomstolen motiverar inte en högre ersättning än 30 000 kr.

Högsta förvaltningsdomstolens avgörande

Högsta förvaltningsdomstolen förklarar, med ändring av underinstansernas avgöranden, att Bostadsrättsföreningen Hansa Corner är ett privatbostadsföretag vid 2008 års taxering.

Högsta förvaltningsdomstolen avslår överklagandet vad gäller ersättning för kostnader i förvaltningsrätten och kammarrätten.

Högsta förvaltningsdomstolen beviljar Bostadsrättsföreningen Hansa Corner ersättning för kostnader i Högsta förvaltningsdomstolen med 30 000 kr.

Mål nr 605-13, föredragande Maria Sundberg

Rättsfall: RÅ 2006 ref. 80.

Litteratur: prop. 1999/2000:2 del 2 s. 33 f.; Melz, Skattenytt 2000 s. 237-252; RSV S 1999:43; SKV A 2008:25.